بار الها، همهٔ خیر و خوبی‌ها را از تو خواهانم، خوبی‌های حال و آینده را؛ آنهایی که دانستم و آنهایی را که ندانستم؛ و از همهٔ شر و بدی‌های حال و آینده به تو پناه می‌جویم، آنهایی که دانستم و آنهایی را که ندانستم

از مادر مؤمنان عایشه رضی الله عنها روایت است که می‌گوید: رسول الله صلی الله علیه وسلم این دعا را به او آموختند که: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ الْخَيْرِ كُلِّهِ، عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ، مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ الشَّرِّ كُلِّهِ، عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ، مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلَكَ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا عَاذَ بِهِ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ، وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ النَّارِ، وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ، وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ كُلَّ قَضَاءٍ قَضَيْتَهُ لِي خَيْرًا»: «بار الها، همهٔ خیر و خوبی‌ها را از تو خواهانم، خوبی‌های حال و آینده را؛ آنهایی که دانستم و آنهایی را که ندانستم؛ و از همهٔ شر و بدی‌های حال و آینده به تو پناه می‌جویم، آنهایی که دانستم و آنهایی را که ندانستم. بار الها، همان خیر و خوبی‌هایی را از تو خواهانم که بنده و پیامبرت از تو خواسته است و از همان شر و بدی‌هایی به تو پناه می‌جویم که بنده و پیامبرت از آنها به تو پناه آورده است؛ بار الها، از تو بهشت و هر سخن یا عملی را می‌خواهم که مرا به بهشت نزدیک می‌گرداند و از آتش دوزخ و هر سخن یا عملی به تو پناه می‌آورم که مرا به آن نزدیک گرداند؛ و از تو می‌خواهم هر آنچه برایم مقدر نمودی، خیر و خوبی باشد».

[صحیح است] [به روایت ابن‌ماجه و احمد]

پیامبر صلی الله علیه وسلم دعاهای جامع را به عایشه رضی الله عنها آموختند که چهار دعاست: نخست: دعایی فراگیر برای هر خیری: «بارالها از تو همهٔ خیر و خوبی‌ها را خواهانم» هر خیری که هست «عاجل آن» یعنی آنکه وقتش نزدیک و زودهنگام است «و آجل آن» یعنی آنکه دور و دیرهنگام است «آن خیری که دانستم» و تو به من آموختی «و آنچه را ندانستم» که در علم تو هست. این نوعی سپردن و واگذار نمودن امور به الله است که داناىِ آگاهِ لطیف و ریزبین است؛ و به این ترتیب او سبحانه وتعالی برای مسلمان آنچه را برتر و بهتر است برمی‌گزیند؛ «و پناه می‌آورم به تو از همهٔ شر و بدی‌های زودهنگام و دیرهنگام، آنچه دانستم و آنچه ندانستم». دعای دوم: دعایی است که مسلمان را از تعدی و تجاوز و گذشتن از حد در دعا حفظ می‌کند: «پروردگارا من از تو خواهانم» و می‌طلبم «بهترین چیزی که بنده‌ات و پیامبرت از تو خواسته است» صلی الله علیه وسلم «و پناه می‌آورم به تو از هر شری که بنده‌ات و پیامبرت از آن به تو پناه آورده است» صلی الله علیه وسلم. و این دعا و درخواستی از الله متعال است که به بنده‌اش چیزی را عطا کند که پیامبرش محمد صلی الله علیه وسلم برای خود دعا کرده و خواسته است، بدون شمردن انواع دعاهای پیامبر صلی الله علیه وسلم. دعای سوم: درخواست وارد شدن به بهشت و دوری از دوزخ است که خواستهٔ هر مؤمن و مقصد کارهای اوست: «بارالها من از تو بهشت را خواهانم» و به دست آوردن آن را «و هر گفتار یا کرداری که به آن نزدیک می‌سازد» یعنی هر گفتار و کردار نیکی که تو را راضی سازد «و از دوزخ به تو پناه می‌آورم» زیرا مصون ماندن از اعمال بد ممکن نیست مگر با لطف تو؛ «و هر گفتار یا کرداری که به آن نزدیک سازد» مانند گناهان و نافرمانی‌هایی که باعث خشم توست. دعای چهارم: دعا برای خشنودی در برابر قضای الهی «و از تو خواهانم که هر قضا و قدری که بر من روا داشتی، برایم خیر بگردانی» و این دعایی است برای خشنودی از قضا و قدر الهی.